

radno delo. Tudi surovine za izdelavo n proračuni se razdeljujejo po tem nartu.

Vojni obvezanci se povsod vadijo. Najboljši vtis na delavce je pa napravilo to, da so tistim, ki delajo »za obambo«, povišali plače za 10 odstotkov. Iz lekarn in ambulatorijev so vzeli veliko zdravil, kakor: kinin, jod, bombaž, stvari za prevezovanje itd. Že prej zelo mnoga zdravila niso bila na razpolago, zdaj pa je potrebna protekcija, da jih kdo dobi. Vsi ti pojavi so jasen dokaz, da sovjeti pričakujejo vojno. Pričakujejo jo za letošnjo jesen ali za prihodnje leto.

V komunističnih krogih se mnogo govori o vojni, o njenem poteku in o norebitnih uspehih. Vse se razpravlja pod temi vidiki.

Tudi Japonska se pripravlja na vojno, saj osvojitve Mandžurije same ni bilo nič drugega kot prva priprava za napad. Tu naj omenim le njeno zračno brodogradnjo. V zadnjih dveh letih je izdelala v Koreji in v Mandžuriji celo mrežo različnih postaj za aeroplane. Glavne postaje so v Hejdzio v Koreji, v Czin-Czou, v Čan-Čun, v Harbinu in v Licikaru. Razven teh glavnih je še 16

Za čiščenje krvi

in proti slabi prebavi zahtevajte v lekarnah izrecno

Varstvena znamka

„Planinka“
čaj
Bahovec

v plombiranih paketih z varstveno znamko in imenom proizvajalca:

APOTEKA Mr. BAHOVEC

871

Ljubljana

Reg. br. 76

od 5. II. 32

postaj druge vrste. Mreža teh postaj se vleče v tri smeri in sicer na vzhod proti Primorju, na sever proti Blagoveščensku in na zahod proti Zabajkalju. Sovjetski listi prinašajo poseben zemljevid vseh teh postaj. Na drugi strani pa imajo tudi sovjeti zrakoplovstvo zelo dobro razvito.

Torej velike priprave za vojno so na obeh straneh! Kdo bo zmagal? Seveda v obče pripisujejo zmago Japoncem, toda gotova ni. Tudi za Japonce bo ta vojna trd oreh. Na vsak način bode pa zmaga v tej vojni imela za seboj velikanske posledice.

A. K.

Katoliško vseučilišče v Salzburgu. Na praznik Marijinega vnebovzeta se je položil v Salzburgu temeljni kamen za katoliško filozofsko fakulteto. Zgodilo se je to o priliki občnega zbora Katoliškega vseučiliškega društva, ki obhaja letos svojo 50letnico. Poleg avstrijskih škofov je tudi bil navzoč avstrijski državni predsednik Miklas. V svojem govoru je državni predsednik poudaril, da hočejo avstrijski katoličani izvršiti nekaj, kar so že izvršili katoličani Zedinjenih držav Amerike, Holandije, Francije, Švice, Italije in drugih dežel: katoliško vseučilišče, ki naj zasigura katoliškemu duhu v znanosti tisto mesto, ki mu gre. Ministrski svet je na svoji seji 7. avgusta sklenil, da podeli zakonsko dovoljenje za ustanovitev svobodne katoliške filozofske fakultete, ki se ustanovi v okviru akcije Katoliškega vseučiliškega društva ter se otvori v jeseni letošnjega leta. Ta sklep je tem dragocenejši, ker je s tem izpolnjena srčna želja umorjenega kanclerja dr. Dollfussa ter izvršeno njegovo naročilo. Novo katoliško vseučilišče bo, tako je končal državni predsednik, izvrševalo svojo vzgojno nalogo v prid cerkvi in državi v plemeniti tekmi z drugimi vseučilišči države.

Poganski krst v Nemčiji. Poganstvo, ki se pod hitlerizmom vedno bolj širi v Nemčiji, ima tudi svoje »bogosluzne« obrede. Imajo neko blagoslovitev zakona med možem in ženo. Imajo tudi nekak »krst«. Ta pa se vrši tako-le: Postavijo mizo iz skal. Okoli te kamenite mize, ki na njej leži bronasto kladivo in posoda z vodo iz bližnjega ribnika, te ustropijo ljudje. Slovesno zadonijo trobi iz gozdnega roga. Vsi skupaj za-

pojejo »krstno« pesem. Nato položi mati otroka očetu k nogam. Ta se nagne k detetu, ga vzame na roke ter izjavi: Priznam te za svojega, sprejemem te v naš rod ter ti dam ime. Pokropim te s čisto vodo iz nemškega vrela. Naj odzvame od tebe vse, kar je nenemškega in tujega. Oče izroči dete »botrus«, ki obljubi, da bo staršem vedno pomagal z besedo in dejanjem. Končno izreče »blagoslovitelja« ta-le blagoslov: »V imenu tistega, ki se je sam ustvaril! Blagoslovimo te. Vseočé — poganski bog — naj prebiva v tebi!« — Če bo nacionalizem dolgo vladal v Nemčiji, bo v tej državi kmalu hodilo in tekalo okoli vse polno poganov. Nemčija se bo uvrstila med poganske dežele ter tako postala misijonsko področje, ka-

mor bodo morali hoditi misijonarji oznanjevat sveti evangelij in krščeovat pogane.

Katoliška zdravniška šola. O njeni potrebi razpravlja angleški učenjak in pisatelj dr. Piney, ki je prestopil iz protestantizma v katoliško cerkev, v svojem spisu tako-le: »Preiskovati sem začel, zakaj načela brezbožnosti in nemoralnosti tako lahko prodirajo v familije ter izpodkopavajo koren narodnega zdravja. Tekom svojih globokih in na široko razpređenih opazovanj sem se seznanil s premmogimi zdravniški ter dognal, da prav malo ali skoro nič ne poznajo edino resničen katoliški nauk o življenju, o ženitvi, o družini ter o neporušljivih temeljih narodnega zdravja. Katoliški dijaki nimajo prilike, da bi se na svetovnih zdravniških šolah seznanili s katoliškim naukom o življenju in o morali, živijo pa vedno v ozračju, ki je okuženo s pogubnimi načeli, katera izhajajo iz brezverstva. Samo v nekaterih slučajih sem naletel na izjeme. Tako so katoliške dijakinje na visoki zdravniški šoli v Londonu našle neko katoliško zdravnico, ki jih je zasebno in v javnih predavanjih poučevala o zdravništvu, v kolikor je v zvezi s katoliške resnico in moralo. — Slična predavanja prejemajo tudi katoliški dijaki na vseučilišču v Dublinu (Irska). Ta predavanja prireja Zveza katoliških zdravnikov. Zdi se mi, da bomo prisiljeni zasnovati posebno katoliško zdravniško visoko šolo.« Izvajanja dr. Piney-a so jako aktualna tudi za razmere v naši državi. Ker se dijaki, ki študirajo medicino (zdravilstvo) ne poučujejo o katoliških načelih, ki se tičejo njihovega zdravniškega poklica, so jim ta načela po večini neznan. Zato se tudi po njih ne ravnaajo. Če bi jih poznali, bi mogli preprečiti veliko zla ter storiti mnogo dobrega. Zdravnik ima za duhovnikom največ opraviti s stvarmi, ki se tičejo morale ter globoko posegajo v zasebno in družabno življenje.

*

Lavantinski evharistični kongres v Mariboru 7. in 8. septembra 1934.

Od vseh strani lavantinske škofije in deloma tudi iz sosednjih škofij že prihajajo prijave o udeležbi na lavantinskem evharističnem kongresu v Mariboru dne 7. in 8. septembra. Tako se more že danes reči, da bo to veličastna manifestacija katoliških Slovencev na severni meji države.

Z mnogih strani pa še prihajajo vprašanja in prošnje za razna pojasnila. Vsem tem sporoča pripravljalni odbor sledeče:

Vsi župni uradi naj čimprej pošljejo **število udeležencev**, v kolikor to do sedaj še niso storili. To velja tudi za župnije v okolici Maribora, od koder pridejo udeleženci peš ali na vozovih. Vse to je potrebno radi tega, da je mogoče napraviti natančen načrt razporeditve vseh udeležencev na Glavnem trgu in pri procesiji. Župni uradi bodo prejeli nato obvestilo, kje je zbirališče za posamezne župnije. Tam jih bodo že čakali reditelji iz Maribora, ki bodo nato vse zbrane vodili na Glavni trg ter jih uvrstili v procesijo.

Ker razpolaga odbor samo z **malim številom prenočišč**, naj pridejo vsi, tudi oni, ki nameravajo priti peš, še le v zgodnjih jutranjih urah dne 8. septembra in ne zvečer ali na dan 7. septembra. Samo oni, ki se res zanimajo za predavanja dne 7. septembra, naj pridejo že prej. Vse te naj župni uradi še posebej prijavijo. Za te bo preskrbljeno prenočišče na stani. Ne razpolaga pa pripravljalni odbor s potrebnimi odejami.

V procesiji bodo razven skupin za posamezne dekanije še sledeče skupine: **Belo oblečena dekleta**. Odbor želi, da pride teh čim več. **Narodne noše** naj pridejo v čim večjem številu. Seveda so vabljeni tudi narodne noše s krajev izven lavantinske škofije. **Kolesarji** naj bodo v belih srajcah. Ravno tako tudi **jezdci**. Teh naj bo čim več, toda morajo biti samo izurjeni. Še posebej naj sporočijo župni uradi število jezdecev, da bo mogoče preskrbeti za konje potrebno krmo. Zbirališče kolesarjev je na Trgu svobode, jezdci pa se zbirajo na sej-